

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА  
РЕПУБЛИКА СРПСКА  
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ  
Број: 11 0 К 029814 21 Кж  
Бања Лука, 02.09.2021. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Велка Икановића као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осумњиченог П.С., због кривичног дјела убиство у покушају из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног законика Републике Српске у стицају са кривичним дјелима недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. и став 4. истог законика, одлучујући о жалби браниоца осумњиченог, изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањалуци број 11 0 К 029814 21 Кв 2 од 27.08.2021. године, у сједници вијећа одржаној дана 02.09.2021. године, донио је

## Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осумњиченог П.С., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 029814 21 Кв 2 од 27.08.2021. године.

## О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 029814 21 Кв 2 од 27.08.2021. године, продужен је притвор против осумњиченог П.С., против којег се спроводи истрага због кривичног дјела убиство у покушају из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 64/17 и 15/01, надаље у тексту: КЗ РС) у стицају са кривичним дјелима недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. и став 4. истог законика, за још 2 (два) мјесеца, тако да притвор по том рјешењу може трајати најдуже до 30.10.2021. године до 17.55 часова.

Притвор је према осумњиченом продужен из разлога садржаних у одредби члана 197. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21, у даљем тексту: ЗКП РС).

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац осумњиченог из Заједничке адвокатске канцеларије К., М. и Л. из Б., због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење укине и осумњичени одмах пусти на слободу.

Разматрајући побијано рјешење, жалбу и спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Неосновани жалбени приговори којима се указује да је побијано рјешење захваћено битним повредама одредаба кривичног поступка. Наиме, супротно жалбеним наводима, побијано рјешење садржи разлоге о свим одлучним чињеницама, јер је набројало и оцјенило доказе прибављене у досадашњем току истраге и на истима засновало свој закључак о постојању основане сумње да је осумњичени починио кривична дјела за која се терети, те се притом позвало и на разлоге рјешања о одређивању притвора судије за претходни поступак тог суда. Притом је првостепени суд имао у виду и изјашњење осумњиченог и његовог браниоца у погледу разлога због којих је предложено одређивање притвора, као и доказе које је одбрана доставила (донесених поводом сукоба осумњиченог и његових рођака С. у парничним, кривичним и прекршајним поступцима). Осим тога, побијано рјешење је дало разлоге и у погледу нарочитих околности које оправдавају бојазан да ће боравком на слободи, осумњичени поновити кривична дјела, односно довршити покушано кривично дјело, као посебан разлог за притвор из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Надаље, супротно жалбеним наводима, првостепени суд није повриједио начело *in dubio pro reo*. Наведено начело обавезује суд да га примјени онда када постоји сумња у погледу постојања чињеница које чине обиљежје кривичног дјела или од којих зависи примјена неке одредбе кривичног законодавства, па како у конкретном предмету првостепени суд није имао такву сумњу, није ни имао основа да у складу са наведеним начелним принципом из члана 3. став 2. ЗКП РС, одлучи на начин који би био повољнији за осумњиченог, односно утврди да не постоји основана сумња да је осумњичени предметне прилике покушао пуцањем из пиштоља лишити живота оштећеног, како то жалба неосновано настоји приказати.

Неосновани су и жалбени приговори да је побијано рјешење засновано на доказу прибављеном на незаконит начин. Наиме, према стању списка, видео снимке надзорне камере је након критичног догађаја добровољно предала радницима полиције супруга осумњиченог М.С., што је потврдила у својој изјави датој у СП П. 31.07.2021. године, гдје је исказала да је снимке предала добровољно, пошто је претходно позвала њиховог познаника Б. да их сними на ЦД, јер сама то није знала учинити, а све вјерујући да ће се на том снимку „видјети вјероватно шта је и како се десило“, обзиром да се она због узбуђености није могла сјетити свега што се десило.

Неосновани су жалбени приговори, којима се оспорава правилност и ваљаност разлога датих у побијаном рјешењу за постојање основане сумње да је осумњичени починио кривична дјела за која се против њега спроводи истрага. Наиме, закључак о постојању основане сумње, како је већ напријед истакнуто, заснован је и образложен у побијаном рјешењу, кроз оцјену доказа прибављених у досадашњем току истраге. То су прије свега, искази оштећеног М.С., те свједока З.С., М.С.1 и М.С.2, који су сагласни у погледу свих битних околности у вези са радњама које је осумњичени предузео приликом критичног догађаја. Исказе ових свједока првостепени суд је довео у везу са другим доказима објективне природе који су верификовани у увиђајној документацији и

службеним забиљешкама полицијских службеника ПС Прњавор, који су изашли на лице мјеста непосредно након критичног догађаја, а односе се на проналазак чаура испалених метака из пиштоља који је пронађен у дворишту осумњиченог, те оштећења на трактору и видљивој повреди руке оштећеног. С тога је по оцјени овог суда, првостепени суд правилно утврдио постојање основане сумње да је осумњичени предметне прилике покушао лишити живота оштећеног како је чињенично описано у наредби за спровођење истраге. Тако утврђено чињенично стање није доведено у сумњу доказима које је одбрана презентовала првостепеном суду, нити су ти докази поткријепили наводе одбране осумњиченог да је предметне прилике пуцао у свом дворишту и у вис, а не у правцу оштећеног.

Надаље, супротно жалбеним приговорима и за успостављени притворски разлог из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, дато је у побијаном рјешењу детаљно и ваљано образложење на страни 5. и 6. Наиме, правилно је првостепени суд цијенио да је осумњичени и раније пријетио да ће лишити живота оштећеног, затим околности које карактеришу структуру личности осумњиченог (као особе високе реактивности и афективне лабилности), те да је код истог пронађено бројно оружје, како нерегистровани пиштољ за које није имао оружни лист (са пребршеним фабричким бројем), тако и четири ручне бомбе и једна тромблонска мина, што је експлозивно оружје велике разорне моћи, чије држање грађанима уопште није дозвољено. Наведене околности у повезаности са чињницом да је осумњичени раније осуђиван за кривична дјела из групе дјела против живота и тијела људи и то за кривично дјело тјелесне повреде из члана 155. став 1. Кривичног закона Републике Српске пресудом Основног суда у Прњавору број 78 0 К 021699 16 К 2 од 07.02.2017 године (правоснажна 12.09.2017. године) на новчану казну од 500 КМ и по оцјени овог суда представљају нарочите околности које оправдавају бојазан да ће осумњичени, уколико би био пуштен на слободу поновио кривично дјело, односно довршити покушано кривично дјело убиства, што је разлог из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС да му се притвор продужи.

С тога залагање жалбе да се побијано рјешење укине и осумњичени пусти на слободу, није основано.

На основу наведеног, а примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар  
Соња Матић

Предсједник вијећа  
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава  
руководилац судске писарнице  
Биљана Аћић